

1885-01-12

þý £ ¬ » Å ¹ ³ ¾ - ± Å . 4 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10117>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΔΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 46

Συνδρομή υποχρεωτική έτοσία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρο σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβὴ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποπτελὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΝ εἰς Λεμνοσό.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

• Μὴ πράττε ἔργα τῶν δποίων ή δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορε ἡ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

| 12, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1885.

Τὸ 1884.

Ἐς κόρχας τὸ 1884· πόσαι ἐλπίδες ἔψευσθησαν ἐν αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο πόσαι ἄραι ἐκ βάθους καρδιῶν ἔξερχόμεναι συνοδεύουν αὐτό. Ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ παντὸς νέου ἐτοῦς ἀφικόμενοι χαίρομεν, τραγῳδούμεν, γελῶμεν· καὶ διεφόρων εἰδῶν ἐλπίδες ἀνάπτουν, κοχλάζουν εἰς τὰς καρδίας, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ μέθῃ τῶν ἐλπίδων, τῶν προσδοκιῶν, φθάνομεν ἀνεπαισθήτως εἰς τὴν ἔξοδον· ητις εἶνε καὶ εἰσοδος νέου ἔτους γελῶντες ἀκόμη καὶ ἐλπίζοντες· ἐκεὶ αἴφνης συναισθισθανόμενοι τὸ μάταιον τῶν ἐλπίδων ἡμῶν πρὸς στιγμὴν γινόμεθα κατηφεῖς· ἀλλ’ ιδὲν ἀμέσως ἐνώπιον μας τὸ νέον ἔτος, καὶ ιδὲν πάλιν ἐλπίδας, χαρᾶς, γέλωτας ἔως οὗ πάλιν ἔξελθωμεν ὡς εἰσήλιωμεν, καὶ τοισυτορόπως δίδει κύκλον τὸ παιγνύσιον.

Ποῖα τὰ καλὰ τοῦ 1884; Ναὶ, μῆς ἡτο εὔτυχες καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ ἀδικήσωμεν εἰς τοῦτο, καὶ θὰ γράψωμεν μάλιστα τὸ προτέρημά του τοῦτο ἐπὶ τῆς πλακὸς τοῦ τάφου του, ἀλλὰ ποίαν εὔτυγίαν δύναται νὰ αἰσθανθῇ ὑπεδεδουλωμένος λαὸς τοῦ δποίου τὴν εὐδαιμονίαν ἔχουσι δεδεμένην οἱ κρατοῦντες;— μά πταίω ἐγὼ εἰς τοῦτο;—πιθανὸν νὰ μῆς εἶπη τὸ 1884·—πταίεις βέβαιως εἰς τοῦτο τόσον, δσον καυγάσαι ἔτι εἰταὶ αἴτιον τῆς εὔτυγίας. Χθια δηὸ πράγματα ἥδυνασο νὰ κάμης διὰ νὰ ἀποδείξῃς διὶ συμμαχεῖς ἡμῖν· ἀπαιτοῦσιν διὰ τῶν ἴσχυρῶν εὐδαιμονίαν, προστασίαν, δικαιωσύνην, ἀνθρωπότητη τα τέλος πάντων, καὶ δμως δὲν τὸ ἔκαμες·

τοὺς κεραυνούς, τοὺς πολλοὺς· ἀπὸ τοὺς δόποιους διὰ νὰ ἀπαλλαχθῶσι· εἰ ἄνθρωποι ἡτο ἀνάγκη νὰ ἔχωσι γεμάταις ταῖς τέσπαις ἀπὸ μαγνήταις, δὲν τοὺς ἔχρησιμοποίησας ὡς ἔπερπε.

Ποῖον ἀλλοι καλὸν μᾶς ἔφερε τὸ 1884;— Ἐκόπη ἡ δεκατεία τῆς σταφυλῆς— ἦ! αὐτὸ τὸ ἔξεχάσαμεν, ἀλλὰ τὸ καλόν του ποιον;— τὸ δτι κατήντησε τὸ κρασί νὰ πωλῆται 40 γρόσια διὰ τὸν λόγον ὅτι δ χωρικὸς εἶνε ἐλεύθερος καὶ τριγχ πρὶν ὀριμάσῃ τὸ σταφύλι. Λοιπὸν τωρὶν μέγκα καλὸν τοῦτο· ἃς πίνωμεν ἡμεῖς τὸ κρασὶ 40 γρόσια τὸ γομάρι, καὶ δ χωρικὸς ἀναπτύεται ἀπὸ δλους τοὺς κόπους του δταν ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ κρασίου του τοῦ μένουν γρόσια διὰ νὰ ἀγοράσῃ 100 δράμια χλοιοβᾶν νὰ φάν τὰ παιδία του.

— Επροστατεύθη ἡ ζωὴ τῶν κατοίκων.

— Μάλιστα! καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἀκάμάτως ἐργασθεῖσα φγόνη.

— Εγείνε νόμος νέος κληρονομικός.

— Ναὶ! προσετέθη ἀκόμη μία ἀδιέξοδος εἰς τὸν Ααβύρινθον.

Τέλος πάντων ἐτούτης κόρχας καὶ τὸ 84 καὶ τὰ καλά του· τὸ βλέμμα, τὴν καρδιὰν, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν γαρά· μας ἔχομεν ἥδη ἐπὶ τὸ 1885.

Τὸ 1885.

Ως εῦ παρέστης 1885! πρόσεξε καλῶς! νὰ μῆ μιμηθῆς τὸ προκάτογόν σου· αἱ ἐλπίδες νεανίδων καὶ γερόντων, νέων καὶ γρηγών, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν δηλα-

δή, ἐστράφησαν σύσσωμοι πρὸς σέ· τὶ λέγεις;

Καλὴ ἀργή· νά καταστρέψει δῶρον τῆς πρωτοχρονιάς· δῶρον πλούσιον, διότι εἶνε κυβερνητικόν· δῶρον τὸ ἀποῖνον θὲ πγάση πολλοὺς, διότι δίδεται ὑπὸ ισχυρῶν· ἔτοιμαςθῆτε νὰ τὸ υποδεχθῆτε· διώξατε μακρὰν τῆς καρδίας καὶ τοῦ νοσέσας τὰ πάθη τοῦ 84 διὰ νὰ χωρήσῃ εἰς αὐτὰς χαρμοσύνως τὸ πρῶτον καλὸν τὸ ὄποιν τὸ 85 μᾶς φέρει:

Κρασὶ μαῦρον παράδεις **68** ή δκά, ἀπὸ 42 ποῦ ἀπεφάσισαν οἱ ἀξιότιμοι σύμβουλοι τοῦ 'Ιδαρὲ Λεμησοῦ.

Κόκκινον παράδεις **60** ή δκά ἀπὸ 42.

Ραχὴ παράδεις; **135** ή δκά ἀπὸ 110.

Κουμανδαρία παράδεις **125** ή δκά ἀπὸ 95...

Τί δαγκάνεις σὺ τὰ δάκτυλά σου; διὰ νὰ μῆ τανῆς ἔτι θὰ λιγοθυμήσῃς ἀπὸ τοὺς γέλωτας; Τί δαγκάνεις σὺ τὰ γείλη σου; διὰ νὰ κρατήσῃς τὰ γάχανα; Τί σφίγγεις σὺ τὴν κεφαλήν σου μεταξὺ τῶν γειρῶν; διὰ νὰ μῆ πηδήσῃ ἡ χαρὰ ἀπὸ τ' αὐτὰ σου ἔξω;

Εἰς τὴν νῆσόν μας ὑπάρχει μία παροιμία ή δποία λέγει, «ἡ κοντά 'σ ἀργοντα 'η κοντά 'σ θάλασσαν»· ἀλλὰ μήπως νομίσητε ὅτι ἡ παροιμία θέλει νὰ πηγῇ ὅτι καὶ δράχων καὶ ἡ θάλασσα εἶναι δρὸς δμοια κακά; η ὅτι πρέπει νὰ κοντά 'η εἰς τὰ διώνε πόστε δταν σὲ φέρη εἰς θέσιν δράχων νὰ πηγαίνῃς ἀμέσως

νὰ πίπτῃ; μέσ' ἡ τὴν θάλασσαν νὰ γλυτώνης καὶ πρέπει νάναι κοντὰ μήπως καὶ μετανώσης εἰς τὸν δρόμον; ὅμι! δὲν σημαίνει τοῦτο· ἡ ἰδέα σας εἶνε λανθασμένη; ἀλλην σημασίαν ἔχει· σημαίνει ἐτι τὰ δύο αὐτά—ἄργων καὶ θάλασσα—συμβοήθουνται· νά π. χ. κοντὰ ἡ τὴν θάλασσαν εἴμεθα πάντοτε· ἀλλ' ἡξιώθη ποτὲ ἡ θάλασσα νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς ποιότητος τῶν σαρκῶν μας; διχι βέβαια· τώρα ἔμως ποῦ μᾶς κατέχει καὶ συνέχει καὶ ὁ ἄρχων, ἐντὸς δλίγου θὰ μάθῃ ἡ θάλασσα ποίαν γλυκύτητα ἔχουν αἱ σάρκες μας τρχφεῖαι διὰ ζαχχάρεως ἀγλικῆς.

Τώρα λοιπὸν ν' ἀκούσητε τηλεγραφήματα εἰς τὴν "Ανασσαν ποὺ ἡ χαρὰ εἶναι γενικὴ καὶ φυνέρχ γγὰ τους χωρικοὺς, νὰ εὐχαριστήσουν τὴν Κυβέρνησιν ἡ δποία προσπαθεῖ νὰ τωὺς κάμη λόρδους; ὅμηλ. περιηγιτάς. Θὰ ἐπανέλθωμεν, διότι ποιὸς δὲν εὐχαριστεῖται νὰ λέγῃ περὶ τοιούτων; καλὴν ἄρχὴν μᾶς ἔκαμε τὸ 1885.

Εὐχάριστον ἀγγελμα.

Τῇ ἐνεργείᾳ τῆς Α. Πανιερότητος τοῦ Αγίου Κιτίου, δ. Κ. Θεολόγος παπᾶ Χριστοδούλου ἐκ Νέου-χωρίου, τῆς Κυθραίας ἐπαγγελλόμενός μέχρι τοῦδε τὸν "Άγιογράφον, ἀπῆλθεν εἰς Τζανάκι Καλέ πρό τινος κακοῦ δπου ἐκγυμνασθεὶς καλῶς εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πηλίνων ἀγγείων δσα ἔκει κατασκευάζονται, καὶ τὸ σπουδαιότερον εἰς τὴν βερνίκωσιν τούτων, ὑπέστρεψεν ἐσχάτως ἐν Λεμησῷ, καὶ προτίθεται νὰ κτίσῃ, δπου ἐγκριθῇ, τὸ κατάλληλον κχμίν διὰ ν' ἀρχίσῃ ἐργασίαν. Τῇ προτροπῇ ἐπίσης τῆς Α. Π. πρὶν ἀναχωρήσῃ ὁ νέος ἐζήτησε συνδρομήν τινα πκρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡτις καὶ τὸν συνέδραμε δοῦσκ αὐτῷ 20 λίρας διὰ τὰς ἐποίας ἐζήτησε καὶ ἐλαβεν ἐγχυητὴν παρ' αὐτοῦ ἡ Κυβέρνησις, νὰ τὰς ἐπιστρέψῃ, ἐν περιπτώσει καθ' ἥν μετὰ τὴν ἐκμάθησίν του δὲν ἥθελεν ὑπεστρέψει καὶ ἐργασθῆ ἐις Κύπρον. Ἀρκετὰ ἀληθῶς εὐχάριστον τοῦτο, διότι ἐνῷ ἐν Κύπρῳ εὑρίσκεται χῶμα ἀξιόλογον πρὸς κατασκευὴν κατὰ ποὺ λεπτοτέρων καὶ τεχνικωτέρων τοιούτων ἀγγείων ἔξων μεγάλαι ποσότητες προμηθεύονται ἐκ τοῦ Τζανάκ Καλέ, χρησιμεύει τοῦτο, Κύριος οἰδε πρὸ πόσων αἰώνων, εἰς κατασκευὴν μόνον σταυρῶν διὰ νερὸν καὶ τινῶν κουπτῶν τῆς Λαπήθου ἀθλιεστάτης ποιότητος ἀνευ οὐδεμίας ἀλοιφῆς. Εἴθε ἀ-

νάλογοι ἐνέργειαι νὰ ἐγίνοντο καὶ δι' ἄλλα διοιηγανικὰ ἔργα τὰ δποῖα ἐν Κύπρῳ διατελοῦσιν εἰσέτι εἰς τὴν προκατακλισμαίαν θέσιν τῶν.

"Ἐθιμον ὑπάρχει καὶ ἐν Λεμησῷ ὡς καὶ εἰς πλειστα ἄλλα πκράλια μέρη, τὴν ἡμέραν τῶν Φώτων μετὰ τὴν ἐν τῷ Ναῷ γινομένην Βάπτισιν, νὰ γινηται τοιαύτη καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐπου πιθήθος πολὺ παρέσταται συνοδεύον τοὺς ιερεῖς ἐνδεδυμένους τὰς ιερὰς στολὰς, μετὰ Σταυρῶν καὶ φανῶν. Τοῦτο ἐγένετο καὶ φέτος, πολλοὶ δὲ ξένοι εἰς γενεῖς καὶ πεπολιτισμένοι εἰς τὴν θαλάσσην, τοσοὶ, δπερ οὐδέποτε ἐγένετο ὑπὸ τῶν βαρβαρῶν καὶ ἀπολιτεύονται τοὺς ιεροὺς μεταξύ των Τούρκων. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ θεῖμον τοῦτο, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει μέρος κατάλληλον καὶ δὲν σγηματίζεται ἐπίτηδες τοιούτον ἀνάλογον πρὸς τὴν ιερότητα τῆς πράξεως, καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐδ' ὁ τρόπος τῆς βαπτίσεως δὲν γίνεται μεθ' ὅλης τῆς σοβχρότητος οἷχν ἡ πράξις αὕτη ἀπαιτεῖ, καλὸν εἶναι καὶ διὰ πολλοὺς ἀκόμη ἄλλους λόγους νὰ παύσῃ· ως πρὸς δὲ τοὺς γέλωτας τῶν ξένων, ἐρωτῶμεν αὐτοὺς· εἰνε κανὼν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς εὐγενείας τοῦτο τὸ νὰ περιγελῶσι καὶ νὰ περιφρονῶσι τρεῖς τέσσαρες ξένοι τὸ θεῖμον ὀλοκλήρου λαοῦ τοῦ ὅποιου ἡ ὑπαρξία δὲν τοὺς ἔσωσε ταῦλαχιστον τοὺς συντηρεῖ;

"Ἀδύνατον λογικὴ ἀπκίτησις νὰ μὴ ληφθῇ ἐν τέλει ὑπὸ ὅψιν καὶ διὰ αὐτῶν τῶν πολεμίων, δσον καὶ ἀν φυνῶσιν οὔτοι καὶ ἀρχὰς ὅτι δὲν παραδέχονται αὐτήν, καὶ δσον καὶ ἀν τὴν πολεμήσωσιν. Εἶνε γνωστὸν δτι ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Λεμησοῦ Κ. Γ. Μαληκίδης ἔκαμε πρότασιν εἰς τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον τοῦ Νομοθετικοῦ δτι τὰ δημόσια ἔργα πρέπει νὰ τίθενται εἰς μειοδοσίαν, εἶναι δὲ γνωστὸν καὶ πόσον τοῦτο ἔκτοτε μέγυρι χθὲς ἀκόμη ἐπολεμήθη καὶ ἐφιλονεικεῖτο ὑπὸ τινῶν ἐγκαταστάσιων συμφέρον νὰ πράξωσι τοῦτο. Ἰδεὺ σήμερον δτι ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως γνωστοποιεῖ δτι ἀπὸ α'. Μάρτιου τὰ δημόσια ἔργα θὰ τίθενται εἰς μειοδοσίαν ἐπὶ 60 ἡμέρας καὶ θὰ δίδωνται εἰς τὸν τελευταῖον μειοδότην προηγουμένως δμω; δ ἀρχιμηγήσικος τῆς Κυβερνήσεως θὰ υπολογίζῃ τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς τὴν δαπάνην πεσδὸν,

καὶ ἐὰν τοῦ τελευταῖον μειοδότου τὸ ποσὸν εἶναι ἀλιτερόν, θὰ ἀναλημβάνῃ δ ἀργιμηγήσικος τῆς τελευταῖον ποσὸν ὅπερ ὑπελόγισεν· ἐὰν δ' εἶνε κατώτερον τὸ τοῦ μειοδότου, θὰ δίδεται τὸ ἔργον εἰς αὐτόν. "Μτσι εὰ λοιπὸν. Κυρὰ κυβέρνησις. Ἐὰν ἀλλάξῃς σύστημα καὶ ἀργιμηγήσης νὰ ἀκούῃς τῶν λαγικῶν ἀπαιτήσεών μας ἀπὸ ἐπιστήνων ἐθ.οι θὰ γίνωμεν ἀσπονδοί ρίλοι. Διδτὶ καὶ ἡμεῖς διὰ νὰ φυνάζωμεν, δὲν φωνάζομεν ἀπὸ πάθος· πρὸς πρόσωπα πρὸς μηχανικοὺς π. χ. ἡ τελώνας καὶ συκοφάντες· ἀλλὰ διὰ νὰ στουμπώσουν ὀλίγης τρύπαι τοῦ δυστυχισμένου ταμείου τῆς Κύπρου αἱ δποῖαι· φχίνονται σὰν τῆς ἀνεφέλου καὶ ἀσελήνου νυκτὸς τὰ ἀστρη, μὲ μιὰν μεγάλην 'ς τὸ μέσον ποῦ φορετ 95 χιλ.λίρ. νὰ δραίνουν κάθε λίγον καὶ πάν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὸν Μάγδην ἥρχισαν πλέον νὰ τὸν μισοῦν οἱ ἀράβες· ἐὰν δὲν εἶγε πολλοὺς ισλαμούς ὀπαδούς θὰ τὸν ἐδίωκον. Εἶναι ὅμως ἀρκετὰ πανούργος. Ἐκτισεν ἐν σπῆτι καὶ τὸ ἔχει ως ιερὸν, ἐκεῖ δὲ προσεύεται καὶ ὅμιλει μὲ τοὺς ὀπαδούς του. Εκεῖ μέσα κλέπει τὴν Θείαν Παρουσίαν καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῇς δδηγίας. Οἱ ἀράβες κάθηγται σταυροποδητεί γύρωθεν τοῦ ιεροῦ τούτου, καὶ δταν παρουσιασθῆ δ. λάγδης, τὸν παρακαλοῦν νὰ τοὺς δεξῆται τὴν Θείαν Παρουσίαν, διὰ ν' ἀποθάνωσιν εύτυχες. «Ω προφῆτα, φωνάζουσι, δειξον ἡμῖν τὴν 'Ἐλ Χάδρων» (θεὶς αἱ παρουσίαν) Ὁ Μάχδης μετὰ μεγάλης σοβχρότητος ἀπαντᾷ «οὐάλλαχ» δύσκολων πρᾶγμα μοῦ ζητεῖτε. "Οταν ἔμως ἔγει διάθεσιν, ποὺς προσκαλεῖ μέσα καὶ τοὺς ἐρωτᾷς «δχι». λοιπὸν—τοὺς λέγει—ἀρήσατέ με μόνον μου νὰ προσευχηθῶ ἵσως τὸ Πνεῦμα εὐχαριστηθῆ καὶ σᾶς φανῆ. Τότε ἐξέρχονται· ἐλειπνοὶ δὲ ἐπινυὴ τεχνάσματα ὡς τὸ ἔζης:

"Ἐπί τινος σ.ι.ν.ι.ο χύνει ὀλίγον νερὸν, δέλλει ἐπειτα μέσα μερικὰ τεμάχια ζακχάρεως· ἀνωθεν τοῦ ζακχάρεως θέτει τὸν δίσκον ἐντὸς τοῦ ὅποιου ὑπάρχουν τὰ φιλτζάνια τοῦ καφέ· καὶ φωνάζει τοὺς ἀράβες νὰ εἰσέλθωσι· τοὺς τοποθετεῖ μετ' εὐλαβεῖς μακρὰν τοῦ δίσκου τὸν ὅποιον τοὺς δεικνύει μετ' εὐλαβεῖς· ἐννοεῖτε ὅτι ἐπειδὴ τὸ ζακχάριος δικλύνεται ὀλίγον καὶ ὅλιγον, ἐ δίσκος κινεῖται καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ τὰ φιλτζάνια τὰ

δποτα κάρυουν και κρότον· μόλις ήδωσι του το οι ἄστες φωνάζουσιν "είνε η Θεία Προρρυτής"! και πίπτουν όμεσως πρόμυττα και προσέγονται έως ού τους διατάξη δικής ν' ἀποπυρῆσιν.

Οι Εἰρωί σίσι άκούουν αὐτὰ τὰ τεγνήσματα και γέλουν· ἀλλὰ ἄντεχν οι "Ἄγγειοι πονηρότεροι του Μαγδῆ, μὲ τέτοια τεχνάσματα, και μάλιστα μὲ ἀλλα μεγαλεῖτερα τὰ ὅποια γίνονται διὰ τῆς Χρυσῆς ή τῆς ταχυδακτυλουργίας, ἥβελαν τώρα νὰ ἔχωσι τὸν Γόρδωνα ἀληθῆ Μαγδῆν και τοὺς ἄραβας δλους γονατιστούς ἐνώπιόν του· ἀλλὰ ποῦ γυρίζει τέτοιος νοῦς προφητικός;

ΦΥΓΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τί κακάστασι! τί ζωὴ εἰν' αὐτῇ! τί τρικυμία! τί ἀνεμος! τί βροχαί! Ο Κύρ Γενάρης Οχ μᾶς δεῖξῃ δλαίς ταῖς παληκαραῖς του. Ἀπὸ τῆς πρωίας, τῆς Δευτέρας (7 Ιανουαρίου) μέχρι τῆς ἑτέρας τῆς Τρίτης; δλα τὰ στοιχεῖα τῆς φύτεως ἡγριώθησαν ἐνδιτίν τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ φθόνου, ὑπὸ πάθους των —εἶνε ἀλοφάνερον τοῦτο—θιότι βλέπουν δτι ὑπερεξείλισεν ἐν αὐτοῖς [τοῖς ἀνθρώποις] ή δικαιοσύνη, ή ἐλεημοσύνη, ή ἀγάπη, ή ἀμόνοια. Ο ἀνεμος μᾶς ἐσήκωσε τὰς στέγας, μᾶς ἔρριψε περάθιμα και τοίχους, μᾶς ἐπῆρε τὰ φρέματα, διὰ νὰ κάμη γνωστὴν τὴν σωφροσύνην ἡγένεν τὴν δποταν εὐαγγελικῶς κρύπτωμεν· ή βροχὴ και ή θύλασσα συνεμήγησαν· ή μὲν βροχὴ νὰ μᾶς ἀναπτύξῃ τὰ σπαρτὰ και νὰ μᾶς πληθύνῃ τοὺς κερποὺς, ή δὲ θύλασσα νὰ μᾶς χαλάσῃ τὰς ἀποθήκας, διότι ξεύρει δτι δὲν θὰ κτίσωμεν νέας νὰ βίλωμεν τοὺς κερποὺς μᾶς, περὰ βὰ τοὺς δικαιομάτων εἰς τοὺς πτωχούς, και τοῦτο διὰ νὰ κάρυουν γνωστὴν τὴν ἐλεημοσύνην τῆς δεξιᾶς ἡμῶν τὴν δποταν δχι μόνον ή ἡριστερὰ δὲν ξεύρει, εὐαγγελικῶς, ἀλλ' οὐδ' αὐτὴ ή δεξιά μᾶς ἔχει χαπάξιν, και τοῦτο εὐαγγελικώτερον· ἐν ἀλλοις λόγοις προσπαθοῦν νὰ ἔξουδετερώσωσι τὸ καλὸν τῶν προτερημάτων μᾶς· πρὸς τὸν σκοπὸν δμω; τοῦτο ή θύλασσα μάλιστα ἔχρειαντο ἐργάλεικ· και ὡς τοιαῦτα μετεχειρίσθη ὅλα; πχεδόν τὰς μινράς και μεγάλας (για τὸ πεῖσμά που Κόντε) λέμβους τὰς δποτας ἔρριψε μετὰ τῆς μεγαλείτερας ὄρμης ἐναντίον τῶν παραθαλασσίων κτηρίων τὰ δποτα μεγάλας βλάχας ὑπέστησαν μια λέμβος σφενδονισθεῖτα κατὰ τῆς ἀποβίθηρας ἔσπασεν θνα και ἵστρωσε δύο στίλλους. Ολη ή παραλία Αεμησσοῦ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας

ἐγέμητε κινητολεκτικῶς ἀπὸ συντρίμματα πλαισίων και λευθῆν και τὰ μεγάλα δὲ πλοιάρχεινδύνευσαν πολὺ, διότι ἐσύροντο ἔκει και ἔδω ἐν τῇ θαλάσσῃ.

"Αλλ' ἐν τούτοις εἴνε τωράντι λυπηρὸν, και συλλυπουρθεῖται πάντας τοὺς παθόντας, ἐμπόρους τε, ὃνσι πλεισταὶ πρωγυχεῖται ἐρεθίθησαν εἰς τὴν θαλάσσην, και ιθιοκτήτας τῶν θλαβέντων οἰκεδομημάτων και κατασυντριβέντων πλαισίων.

"Ω! κύριε Μουσταρζή ἐφένδη Μουλλαζήμη! ἐνόμιστε φαίνεται δτι η πέννα μου μόνον ἐπαίνους γράφει, και δτι τὰ ἀτοπα δὲν ξεύρει νὰ τὰ σατυρίσῃ; "Ἐν τίνι δικαιώματι, ἀφοῦ εἶχε ἐντολὴν νὰ λάβῃς μίαν λίραν ἀπὸ κατάστημα ἐμπορικὸν, γνωστὸν, νὰ στελνεῖς ζαπτίλεν νὰ λάβῃς αὐθαιρέτως πρόγυμα, και διότι δὲν πάλληλος τοῦ καταστήματος ἀγνοῶν και τὴν ἐντολὴν ἦν εἶχε και τὴν ἀπόφασιν ἦν ηθελε δῆθεν νὰ ἔκτελέσῃ, δὲν τὸν ἀφῆκε νὰ πάρῃ πρόγυμα, ἐκατέβησε σὺ μὲ ἔξ ἄλλους ζαπτίδες ψεύται μὲ κελεψέ δεις νὰ δέσης και πάρῃς τὸν ὑπάλληλον; ποτὸς εἴνε ὁ νόρος διοποτος διατάττει τοῖσι την αὐθαιρεσίαν ἀφοῦ μάλιστα δὲ ἐμπορος δὲν ἤρνεται τὴν πληρωμὴν τῆς μιδ; λίρας ἀλλ' ἔλεγε δτι κατὰ τὸ κατάστημά του εἶχεν ἔξωφλημένα και δτι ἔπρεπε νὰ ἔξετασθῇ ἐ λογαριασμός; και ἐν τίνι δικαιώματι θὰ ἡδύνασο νὰ συλλάβῃς μὲ κελεψέδεις τὸν ὑπάλληλον τοῦ καταστήματος; διότι δὲν ἀφῆκε τὸν ζαπτίλεν νὰ λάβῃ πρόγυμα; και λοιπὸν δποτα παρουσιάζεται ζαπτίδες και ζητήσῃ δ, τι θέλει νὰ λάβῃ πρέπει νὰ τὸ λαμβάνῃ, διότι εἴνε πρόσωπον ιερὸν, σεβαστὸν, ἐπειδὴ φέρει τὸ κουρουκλί; "Α! Μουλλαζήμη μου, ἔχω τὴν ίδεαν δτι ἐνεκα παρεξηγήσων ἔπραξες τὴν βαρβαρότητα αὐτὴν, διότι τοιοῦτον δὲν σὲ ηὔευρα, και δι' αὐτὸν δὲν λέγω περισσότερα.

Λεμησσῷ 22]4 Δεκεμβρίου 1884.

• Ζαλπιγκτά!

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσητε εἰς τὰς στήλας τῆς ἀξιοτίμου Ἐφημερίδος σας τὰ ἔξτης πρὸς γνῶσιν ἀπάντων και ἀπασῶν.

Φίλοι Νέοι και Νεανίδες.

"Ἐρως λέξις λαμπρά. "Ἐρως λέξις προσφίλης. "Ἐρως λέξις ιερὰ και τὰ πάντα δεσπόζουσα· μὴ περιμελεῖτε λοιπὸν, ἀγαπητοὶ νέοι και νεανίδες, τὴν τούτου καλλιέργειαν καθότι λίαν ὡρέλιμος ἐστιν εἰς πάντα και εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ὑγείαν· ναι οὐδεμίας ἀλλη συγκίνησις ἔξασκει μεῖναι ἐπὶ τῆς ὑγείας ἐπιρροὴν δτην ὁ ἔρως· τίς ἔξ ὑμῶν φίλοι νέοι και νεανίδες, δὲν παρετήρητε τὴν ἐπενέργειαν ταύτην και δὲν ἐποχὴν προσεγ-

γίζετε εἰς τὴν νεότητα; Τίς νέος δύναται νὰ ἀνηφῇ δτι καθ' ὃν χρόνον τὸ θέλος τοῦ της, Ἀφροδίτης τέκνου βαθέως οἰσδύη ἐν τῇ καρδίᾳ του, τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης του συνταχτίζεται μεῖθ δλῶν τῶν αἰσθημάτων και διαλογισμῶν αὐτοῦ; Τίς δύναται νὰ ἀνηφῇ δτι δι' αὐτὸν και μόνον τὸ ἀντικείμενον ἐνεργεῖ, δι' αὐτὸν και μόνον ζῆ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εύνοιας αὐτοῦ; Οὐδείς γάρ μάλιστα αὐτοῦ ἐργάζεται νυχθημερὸν, ἀναρριγγάται τυχὸν ἐνεκεν αὐτοῦ εἰς τὰς κορυφὰς και τῶν ὑψηλοτέρων ὄρέων, θυμίζεται περιστάπεις, τυχούστης και εἰς αὐτὰς τὰς ἀβύσσους τῶν μακρινομένων κυμάτων και θαλασσῶν, και ἀτρομπτος ἐν ἀνάγκη ὄρμῃ εἰς τὸ πῦρ τῶν μαχομένων. Βεβαίως και πλειότερα τούτων θέλει πρᾶξη, χωρὶς νὲ τὴν ἀδικήσωμεν, και δὲν ἔρωσα νεανίς χάριν τοῦ ἐραστοῦ αὐτῆς· ἀλλ' ὅποιαι δμως λυπηροὶ σινέπειαι ἀναμένενται δταν εἰς ἀποτυχίαν ἀπολήξων εἰς τῶν ἐρώτων προσδοκεῖται! . . . Φεῦ . . .

"Μερολογοῦμεν δτι ὁ Ἐρως οὐδὲν ἔλλο πάθος· τὸ πάθος δμως τοῦτο ἀμοιβαίως μυθιζόμενον προάγει τὴν ὑγείαν ὡς ἐπίσης και τὴν εύτυχίαν· τολμῶμεν δ' ἀκόμη νὰ εἰπωμεν δτι εἴνε τὸ λαμπρότερον και προφίλεστερον ἐλατήριον τὸ παροτρύνον τὸν διαθέτον εἰς τὸ νὰ ἀσπασθῇ τρόπον βίου τὰ μάλα σιντελεστικὸν πρὸς τὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἐφικτὴν εύδαιμονίαν τῆς ὑπερέσεως αὐτοῦ.—

Αἰτοῦμεν μυρίας συγγνώματος παρά τε τῶν εεβαστῶν γονέων και τῶν ἀγαπητῶν νέων και νεανιδῶν (δὲν ήνται ἀνάγκη) διὰ τὴν ἐλευθερίαν δην μεταχειρίζομενα γράφοντες και προτρέποντες εἰς τὸ ἔρωτα (εἰς τὸν ἔρωτα) συνιστῶμεν δμως πᾶσι και πάσαις νὰ ἀπομακρύνωνται τοῦ τοιούτου πάθους ἀμά προβλέπωσιν δτι τὸ ἐρασθησόμενον ἀντικείμενον δὲν συνταχτίζεται μετὰ τούτων· ναι τότε μακράν, διότι φεβερά και ὀλέθρια τὰ ἀποτελέσματα ἀτινα και εἰσὶ τοῖς πᾶσι γνωστά· ἀνάγκη δθει πρωτίστη και ἀπαραίτητος, δπως δὲν σκοπὸν ἔχουσα νὰ ἐρασθῇ νεανίς και νέως νὰ φροντίσῃ προηγουμένως νὲ μάθη καλῶς και βασίμως τὴν ταχαγωγήν, τὰ ηθη και ἔθιμα τοῦ ἐρασθησόμενου προσώπου, ήνα μη ἀκολούθως πικρῶς μετανόηση διὸ τὴν ἀποτυχίαν και δοκιμάση τὰς φοβερὰς και ἀγυποφόρους τῆς ἀποτυχίας πικρίας πρώτους ὁ διάστασης και δὲν εἰναι δικαιούσιον, οὔτε πρέπον νὰ ἀναγνοῦται δις, διότι τὸ τοιοῦτον εἴναι ἰδιαίτερον κτηνωδῶν και βαρβάρων προσώπων και οὐχὶ εὐγενῶν και καλῶν ἀνατεθραμμένων· μαρτύριον ἔχομεν τὸν ἔξτης στίχον ἐπισήμου ποιητοῦ.

"Ο Ἐρως δ πρωτεγενῆς δὲν εἴνε γῆρας ούσια, και δις ποτὲ δὲν ἀγαπᾷ διεγενῆς καρδιας.

Ούδεις βεβαίως είνε δυνατὸν νὰ ἀγνοῇ ὅτι κυριώτερος σκοπὸς τῶν Ἐρημερίδων είνε τὸ ἐπαίνεν τὰ ἄξια ἐπαίνου καὶ ψέγειν τὰ ἄξια φόγου. Παρακαλῶ ὅθεν, Φίλε Σαλπιγκτά, νὰ δημοσιεύσῃς τὴν παροῦσαν ἵνα δἰ' σύτην ἀποδοθῇ ἡ ἀρμόδιος ἐπαίνους εἰς τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ γυναικείου φύλου τῆς πόλεως μας; διὰ τὴν μεγάλην καὶ ἀκλόνιτον αὐτοῦ προθυμίαν, ἐπιμονὴν καὶ σταθερότητα πρὸς διατήρησιν τῶν συρμῶν, καὶ τοσοῦτος μάλιστα ἐπαίνος πρέπει νὰ ἀποδοθῇ δυον οὐδεὶς ποτὲ φαντάζεται, διότι μολογότι καθ' ἐκάστην ἀκούονται τὰ ἔξ ἀμάξης κατὰ τῶν συρμῶν οὐχ ἡττον ὅμως Κυρίαι καὶ Δεσποσύναις ἀψηφούσαι τὰ πάντα εἰςχολουθοῦν γενναίως ἀγωνίζομεναι καὶ συνδράμουσαι τὸν καλὸν ἀγώνα τῆς "Madame de mode". Διὸ καὶ ἐκφράζομεν ὑμῖν Δεσποσύναις μέγαν ἐπαίνον διὲ τοὺς περὶ διατηρήσεως τῶν συρμῶν ἀγῶνάς σας, καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μὴ παύσητε πρὸς Θεοῦ, ἀλλὰ νὰ ἔξακολουθήτε καὶ νὰ προσπαθήσητε πάσαις δυνάμεσιν ἵνα φέρητε τὸν λαμπρὸν συρμὸν ἢεις τὸν κολεφῶνα τῆς δόξης του· ἀδιάφορον δ' ἂν ὑπάρχουν τινὲς κατηγοροῦντες τὸν πυρμόν· τίνες δὲ οἱ γατήγοροι; Βεβαιώς οἱ ἄνδρες· δποτοιοι δ' εἰσὶν οἱ ἄνδρες; Ζῶσ δίποδα γενειοφόρα λογικὰ μὲν, ἔχοντας ὅμως τὸ δικαιωμα τοῦ νὰ παραλογίζωνται ἀενάως καὶ νὰ φέγωσι τὸν ὥρατον καλλωπισμὸν ὁ ὅποιος καθιστᾷ τὴν νεάνιδα ἀγγελὸν ἐπίγειον! Σᾶς Βεβαιῶ, Δεσποσύναις, αὐτοὶ οἱ ἄνδρες εἴνε ὅντα δύστροπα, μεμψιμοιρα καὶ παράλογα· καὶ ἀληθῶς· διότι εἰ πέτε μας τί δύναται τις νὰ περιμένῃ παρὰ τῶν ἀνδρῶν οἵτινες τοῦ 19ου αἰώνος ὑπερμεσοῦντες ἐν ἐποχῇ καθ' ἥν ἡ ὥραία καὶ ἄξιο θαύμαστος καλλωπιστικὴ τέχνη κατήργησεν εἰς τὰς γυναικας τὸ γῆρας καὶ τὴν ἀσχημίαν καὶ μετεμόρφωσεν αὐτὰς εἰς οὐρσίνια σώματα διὰ τῶν συρμῶν, τολμῶσιν οὓτοι νὰ ἐμφανίζωνται δημοσίᾳ καὶ ἐν μεγάλῃ ἀκόμη στολῇ, ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς καπνὸ δόχην ἀντὶ καλύμματος φέροντες, ἐπὶ δὲ τοῦ σώματος ἐνδυμα εἰς πτερὰ ἀκρίδος ἀπελῆγον τὴν γελοιωδεστάτην Βελάδα! καὶ ὅμως τὰ ἀθλικὰ ταῦτα πλάσματα, οἱ ἄνδρες, εὑρίσκωσι. δῆθεν γελοίους τοὺς λαμπροὺς κότορους, τὰ πούφ, τὰ κορσὲ καὶ τόσα ἄλλα λαμπρὰ πράγματα τοῦ γυναικείου ἴματος· Μα τὸν Δία εἰς ἥμας φαίνεται· διτὶ βλέπουμεν αἰθιοπα νὰ περιπατήῃ λέυκον ἀλλὰ Δεσποσύναις δὲν εἴνε δίκαιον νὰ κατηγορήσῃ πολὺ νὰ αἰτιᾶσθε τοὺς ἄνδρας· πρέπει νὰ ἤτθε καὶ ὀλίγον δικοιότεροι· οἱ ἄνδρες αἰώνιως περὶ μετάλλων, πετρῶν καὶ σκωρῶν σκεπτόμενοι καὶ φροντίζοντες χάριν ἐμπορίου, κατήντησαν καὶ οὗτοι ἀγροῖκοι καὶ ἀνατούσιοι καὶ ὡς φαίγεται τοὺς ἀπλάκω

σεν ἡ σκωρία, ἐσκούρια ταν δη λαδή καὶ αὐτοὶ, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσουν ὅπόσην καλλονή, ὅπόσην χάρις ὑπάρχει εἰς τὰ καλλιτεχνικὰ ἐκεῖνα τῆς φαλιδος καὶ τῆς βελόνης ἔργα, καὶ τόσον μάλιστα ἀναίσθητοι κατήντησαν ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐννοήσουν διτὶ ἡ φαλιδες καὶ ἡ βελόνη ἀντεκατέστησαν τὴν σμίλην καὶ τὴν γραφίδα τῶν ἀρχαίων καὶ θαυμαστῶν ἡμῶν προγόνων Φειδίου, Πραξιτέλους κλ. καὶ οἱ χι Βεβαιῶς πρὸς ζημίαν τῆς τέχνης καὶ προσβολὴν τῶν ἡθῶν, ἀλλ' ἀπεναντίξεις οἱ μὲν ἀρχαῖοι πρόγονοι μας ἐπλαττον τὰ ἀγάλματά των ἀσέμνως γυμνὰ ἡ σκανδαλωδῶς ἡμίγυμνα· πρᾶγμα ἀτεπον· ἐνῷ εῆ μεροι αἱ "dames des modes" ἀπεναντίς ας καθιστῶσιν ὑμᾶς τὰς Δεσποσύνας καλλιτέρας καὶ ἀπὸ τὰ τῶν ἀρχαίων μας ἀγάλματα, χαριέντως, κομψώς καὶ πολυτελῶς ἐνδεδυμένας! ! πρᾶγμα τὸ ἔποιον γύδ' αὐτὴ τοῦ Φειδίου ἡ τοῦ Πραξιτέλους ἡ σμίλη ἡ τοῦ Ἀπελλοῦ ἡ γραφίς ἡδυνήθη ποτὲ νὰ κάμη· καὶ ὑστερα ἀφοῦ τοιαύτας καὶ τηλικαύτας σᾶς κάμνει ὁ καλλιωπισμὸς σήμερον καὶ σᾶς ἀποθίδει ὡς λαμπροὺς καὶ θαυμαστούς εἰς τὴν κοινωνίαν ἀγγέλους ὑπερβαίνοντας καὶ κατά τετὴν ὥραιότητα καὶ τὴν ἡθικὴν καὶ αὐτὰ τὰ τῶν ἀρχαίων ἀγάλματα, καὶ αὐτὴ ἀκόμη τῆς Γαλατείας, μολοντοῦ το ἔχετε καὶ ἀναιδεῖς κατηγόρους· ἀψηφήσατε διὰ τούτους Δεσποσύνας, καὶ ἔξακολουθεῖτε τὸν ἐνδοξὸν πρὸς συνδρομὴν καὶ καλλιέργειαν τοῦ καλλωπισμοῦ καὶ συρμοῦ ἀγῶνας καὶ δέξετε ἐπὶ τέλους τὸ ποθούμενον!!!

N.

ΤΥΧΗ τῆς ΒΙΘΥΝΙΑΣ.

Τὸ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ,
Δικαστοῦ ἐν τῷ Ἐπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ
Ἀμμοχώστου.

(συνέχεια)

"Ἄν ἀπιστῇ θ ὅμιλος
ἀνδρῶν ἀπιστοτέρων
δείκνυε τὰ ἐρείπια
ταῦτα τῶν σῶν πατέρων.
ἐρείπια ἐγένοντο

αἱ πόλεις μου αἱ πάλαι
σεισθεῖσαι πᾶσαι σωρηδὸν

μικραὶ τε καὶ μεγάλαι.
Ἄγγειλον, νέε μου, λοιπὸν

εἰς πᾶσαν οίκουμένην
ὅτι δικίων μ' ἐποίησε

πλέον ἀδικουμένην.
Ἴδού δέλπεις τὰ ράκη μου

καὶ τὴν εὐτέλειαν μου
Οσμάνης ἥν ὁ ἀπιστος
ἢ φιέρας εὔκλεισν μου.

'Ο δὲ Ὁρχάνης ἡ σκληρὸς
υἱὸς πλάνης δουλείου
μ' ἐπλήγωσεν ὁ ἄθεος·
ἀκούων μὴ ἔκλευε!
ἀνόμως ἥν μιάνεις
τοὺς δὲ ναούς μου τοὺς λαμπροὺς
μὲ αἷμα ἐξαρράνας·
μ' ἐρήμωσαν οἱ ἀπιστοι
καὶ τρομεροὶ στρατοὶ του
τὰς κόρας μου ἀρπάζοντες
αὐτοὶ οἱ ἐκλεκτοὶ του.
Ταῦτα, γλυκύτατε οὐέ,
ἥσχα τὰ βίσσανά μου,
ἡ δοξά μου ἀπέσβυσεν
ηὕησαν τὰ δεινά μου.
Οθεν προσαγορεύω τοι
μὲ πόθον τῆς καρδίας,
εἰπὲ τὴν δυστυχίαν μου
ἢ τὰ τέκνα τῆς παιδείας.
Αὐτὰ εἰποῦσα ἡ φωνὴ
δονοῦσα εἰς τὰ ὄτα
ἐπκυσε πλέον νὰ λαλῇ
τὸν νέον, ὃς ἡρώτα.
Τὸν νέον τοῦτον ἔτυχον
φίλον ἵνα γνωρίσω,
ὅστις μοὶ ὑπερέσωε
ταῦτα νὰ ιστορήσω.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμπροῖ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασίο· μεταξὺ 100 γομχρίων εὑρίσκονται δ τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ περιστρέφεται· πέριξ τῆς μιᾶς τουρκικῆς λίρας· 40 γομ. ἀπὸ 75—100 γρ. 20 γομ. ἀπὸ 55—75 καὶ 35 γομ. ἀπὸ 40—55 Χαρούπια εἰς τὴν κύτην τιμήν.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

δ στος τὸ κοιλὸν (22 δκ.) Γρ. 22—24.
ἡ κριθὴ „ [16δκ.] 14—15.

Δύσις τοῦ 42. αινίγματος

Ἐρχτὼ—"Ἐρωτα—Ἐρα—ατω—ῶτα.

Α ἵν· γ μ α 45

Δυστυχής μένω 'ς τὸν κόσμον

κίωνίως τεθλιμμένη,

ἀλλ' ἀν τις μὲ λυπηθῇ,

κ' ἡ κεφαλὴ μ' ἀφαιρεθῇ,

Εἰς τὸν Ὄλυμπον θὰ τρέξω.

Ο Θεὸς μὲ περιμένει.

Θ. Α. Βέρας.

'Εκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΝΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.